

עמ"ת 56817/12/13 - דוד קבולשוילי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ

01 ינואר 2014
עמ"ת 56817-12-13

דוד קבולשוילי

העורר

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

העורר וב"כ עו"ד חן בן חיים
ב"כ המשיבה עו"ד דקלה סרן

נוכחים:

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו כי ביום 28/11/13, בשעה 19:40, החזיק שלא לשימושו העצמי סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.94 גרם, וכי לאחר מכן הכשיל שוטר אשר קרא לו לעצור, על ידי כך שזרק את הסם מאחורי גופו. יחד עם הגשת כתב האישום, הוגשה גם בקשה למעצרו של העורר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו ולאחר שביהמ"ש קמא בחן את הראיות, קבע כי ישנן ראיות לכאורה. עיון בתיק החקירה מלמד, כי לא נפלה טעות במסקנה זו והערר בפני גם לא הופנה כנגד קביעה זו של בימ"ש קמא.

ביהמ"ש הורה בטרם סיום הדיון בעניינו של העורר על קבלת תסקיר מטעם שירות המבחן, והתסקיר בחן את החלופה שהוצעה - מעצר בית בבית אמו של העורר בפיקוחה ובפיקוחם של ערבים נוספים; בחן את מסוכנותו של העורר - ומצא כי מדובר במי שהוא בעל רמת סיכון גבוהה לנקיטה בהתנהגויות פורצות גבול; ובסופו של דבר, לא המליץ על שחרורו של העורר לחלופה שהוצעה.

ביהמ"ש קיבל את המלצת שירות המבחן, בין היתר, על סמך נתונים שהובאו בפניו על ידי שירות המבחן ומהם למד, כי תלויים ועומדים כנגד העורר 4 תיקים בבתי משפט שונים, והורה על מעצרו של העורר.

הערר שבפני מופנה כנגד קביעת ביהמ"ש שלא לבחון בעצמו את הערבים שהוצעו ולהסתפק בהמלצת שירות המבחן לצורך הקביעה, כי אין מקום לשחרר את העורר לחלופה. ב"כ העורר מדגישה את העובדה, כי מדובר בצעיר בן 19; התיקים האחרים התלויים ועומדים כנגדו חלקם, התברר, כבר הסתיימו בעבירות חמורות פחות ממה שיוחס לו תחילה; וסבורה כי יש מקום לשחרר את העורר לחלופה, אם לאחר קבלת תסקיר משלים ואם לאחר שביהמ"ש יבחן בעצמו את הערבים.

ב"כ המשיבה המציאה בתחילת הדיון מסמכים מבימ"ש לנוער, מתוכם ניתן ללמוד, כי שלושה מתוך ארבעה התיקים

שסבר בימ"ש קמא, כי טרם נדונו - כי ניתנו בשניים מהם כבר גזר דין לאחר שאוחדו והעורר לא הורשע בהם אלא הועמד בפיקוח של שירות המבחן לנוער ועונשים נוספים, ובאחר, לאחר ששוננו עובדותיו, נקבע כי עבר עבירות של תקיפה וחבלה ממשית וגניבה ועניינו נדחה לשימוע גמר דין, אף זאת בפני בימ"ש לנוער, לסוף חודש זה.

יש ממש בדברי ב"כ המשיבה לפיהם, כיום מה שסבר שירות המבחן ומה שעמד בפני ביהמ"ש קמא כאילו תלויים ועומדים בפני בתי המשפט תיקים שטרם נדונו בעניינו של העורר, למעשה כבר נקבעה בהם אשמתו של העורר. אולם, יש ממש גם בדברי ב"כ העורר, שמדובר בתיקים ישנים, כאשר העורר עדיין היה קטין ואשר בסופו של דבר, העובדות שבהן שוננו לעומת כתבי האישום המקוריים שהוגשו.

ב"כ העורר הביעה טרזניה קשה כלפי התביעה, מדוע נתונים אלה לא הובאו בפני בימ"ש קמא, ואכן חבל הדבר, אולם לא ניתן להתעלם מכך שהעורר יכול היה לעדכן בעצמו את כל המעורבים, שהרי מי טוב ממנו יודע מה מצב התיקים התלויים ועומדים כנגדו.

כמו כן, יש ממש בטענת ב"כ המשיבה לפיה, התיק הנוכחי שבפנינו בוצע, לכאורה, בעת שהתנהלו ההליכים האחרים בפני בתי המשפט האחרים.

יחד עם זאת, נוכח גילו הצעיר של העורר; הבסיס העובדתי המוטעה שעמד בפני שירות המבחן עת הכין את התסקיר; העובדה, כי התסקיר מתייחס בעיקרו לאופיו האלים של העורר מבלי שתהיה התייחסות מעמיקה לשאלת מעורבותו של העורר בסמים, היא העבירה המיוחסת לו בכתב האישום שבפנינו; אני סבורה כי יש הצדקה להחזיר את הדיון לבדיקה נוספת בפני בימ"ש קמא. לקראת הדיון שיתקיים בבימ"ש קמא, יגיש שירות המבחן תסקיר משלים על העורר גם בהתייחס לנתונים המצוינים לעיל ולאחר מכן ייקבע דיון נוסף בפני בימ"ש קמא, במהלכו מתבקש ביהמ"ש לבחון את הערבים שיוצגו בפניו וליתן החלטה סופית בעניינו של העורר.

כפוף לכך, הערר נדחה.

**ניתנה והודעה היום כ"ט
טבת תשע"ד,
01/01/2014 במעמד
הנוכחים.
השופטת רויטל יפה-כ"ץ
ס.נשיא**